

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

KALEVAGATAN 6 - HELSINGFORS 10
Telefon (växel) 64 25 11 Postgiro 120811-5
Affärsbankerna Andelskassorna Sparbankerna konto 5041-6

Cirkulär nr 10/70

20.4.1970

Till de pensionsanstalter som bedriver verksamhet i enlighet med arbetspensionslagarna

Betr.: ändring av den nordiska konventionen om social trygghet

Republikens President har den 27 februari 1970 utfärdat förordning om bringande i kraft av överenskommelsen om ändring av konventionen mellan de nordiska länderna om social trygghet och ett därtill anslutet protokoll (206/70) ävensom samma dag förordning om undantag från vissa lagar, förorsakade av en ändring av konventionen mellan de nordiska länderna om social trygghet (205/70). Ordalydelsen i dessa förordningar och i de ändrade bestämmelserna i socialtrygghetskonventionen framgår av medföljande bilagor.

Genom dessa ändringar har i den nordiska trygghetskonventionen införts bestämmelser rörande tilläggs pension. Med tilläggs pension förstås enligt artikel 5 första stycket "sådan allmän pension som beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift". I Finland bör härmed förstås alla lagstadgade arbetspensioner, bland annat pensionerna enligt APL, KAPL, LFöPL och FöPL. Även registrerade tilläggsförmåner enligt APL, LFöPL och FöPL skall betraktas såsom i konventionen avsedda tilläggs pensioner, däremot ej oregistrerade tilläggsförmåner.

I den ändrade trygghetskonventionen ingår bestämmelser rörande förutsättningarna för intjänande av tilläggs pension, bestämmelser till förhindrande av dubbel tilläggs pensions försäkring, bestämmelser om tilläggs pensions rättens innehåll och om förutsättningarna för erhållande av pension samt bestämmelser om samordning av från olika länder utgående tilläggs pensioner.

A. Förutsättningarna för intjänande av tilläggspension

I artikel 5 första stycket utsägs, att "medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är bosatt i ett annat av länderna, intjänar där rätt till tilläggspension på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare". Denna bestämmelse har för närvarande endast principiell betydelse, eftersom både i Finlands och i de övriga nordiska ländernas tilläggspensionsordningar i landet bosatta utlänningar jämföras i fråga om intjänande av tilläggspension med landets egna medborgare.

Artikel 5 andra stycket upptar en undantagsbestämmelse, som endast gäller anställda arbetstagare. Om en sådan medborgare i ett nordiskt land är bosatt i ett av länderna, men utför sitt arbete i ett annat av länderna, intjänar han på grund av detta arbete rätt till tilläggspension i sysselsättningslandet som om han var bosatt där, under förutsättning att inkomsten av ifrågavarande arbete beskattas i sysselsättningslandet. Med anställning i ett av länderna jämföras anställning på fartyg som för vederbörande lands flagga. I praktiken medför dessa bestämmelser i allmänhet, att rätt till tilläggspension intjänas i sysselsättningslandet, ty enligt de nordiska konventionerna för undvikande av dubbelbeskattning gäller såsom huvudregel, att en person beskattas för arbetsinkomst i det land, där arbetet utförts. Såsom ett undantag må i detta sammanhang nämnas den s.k. montörregeln, enligt vilken arbetstagare, som i tillfälligt uppdrag utsänts till ett annat land och som erhåller sina löneförmåner uteslutande från arbetsgivare i det land, varifrån han utsänts, beskattas i sistnämnda land.

Förenämnda bestämmelser i artikel 5 andra stycket får betydelse bl. a. i sådana fall, då det är oklart huruvida arbetstagaren skall anses vara bosatt i det land, där han arbetar. En finsk medborgare kan t. ex. vistas tillfälligt i Sverige och där söka sig i förvärvsarbete. Även om man härvid skulle anse, att han inte är bosatt i Sverige utan att han fortfarande har bo och hemvist i Finland, intjänar han i Sverige rätt till tilläggspension på grund av det där utförda arbetet, eftersom han beskattas i Sverige för ifrågavarande inkomst. - Bestämmelserna i artikel 5 andra stycket kommer till tillämpning också i sådana fall, när en i gränstrakterna bosatt arbetstagare utför sitt arbete på andra sidan

gränsen. Dylika fall förekommer hos oss närmast i Tornedalen. I det finsk-svenska dubbelbeskattningsavtalet förs emellertid från regeln om beskattning i sysselsättningslandet undantag just beträffande befolkningen i Tornedalen. Om dessa gränsbor går i arbete på andra sidan gränsen, skall de i allmänhet beskattas i det land, där de är bosatta. Därför har i punkt 2 i det till ändringen av trygghetskonventionen anslutna slutprotokollet införts en bestämmelse om, att utan hinder av artikel 5 andra stycket skall i fråga om medborgare i fördragsslutande land, vilken är bosatt i Tornedalen och utför arbete såsom anställd på andra sidan gränsen, inkomst av arbetsförhållande ge rätt till tilläggs-pension endast i det land, där arbetet utförs, även om inkomsten av arbetet inte beskattas där.

Bestämmelserna i artikel 5 andra stycket och specialbestämmelserna rörande Tornedalens befolkning innebär ingen förändring i tillämpningsområdet för de finska arbetspensionslagarna. Däremot medför dessa bestämmelser en utökning av tillämpningsområdet för den svenska och norska tilläggs-pensionsförsäkringen, där för utlänningars vidkommande i allmänhet förutsätts bosättning i landet.

B. Förhindrande av dubbel tilläggs-pensionsförsäkring

Enligt artikel 5 tredje stycket skall person, som utför arbete såsom anställd i ett fördragsslutande land men uppbär sin lön från arbetsgivare eller företag, som är bosatt eller har sitt säte i ett annat av länderna, inte på grund av detta arbete intjäna rätt till tilläggs-pension i sysselsättningslandet, såvida lönen ger rätt till tilläggs-pension i arbetsgivarens hemland. I sådana fall skall arbetsgivaren inte i sysselsättningslandet erlägga avgift som svarar mot lönen. Avsikten med dessa bestämmelser är att förhindra dubbel tilläggs-pensionsförsäkring. I den finska, svenska och danska tilläggs-pensionsordningen gäller regeln, att om landets egen medborgare är anställd utomlands hos arbetsgivare från hans hemland, tillhör han - även om han är fast bosatt utomlands - sitt hemlands tilläggs-pensionsförsäkring. Om alltså en finsk medborgare är anställd i Sverige hos ett finskt företag och erhåller sin lön direkt från sin finska arbetsgivare, skall han på grund av detta arbete vara

försäkrad i enlighet med de finska arbetspensionslagarna. I Norge gäller regeln inte lika ovillkorligt. Där kan en norsk medborgare, som är anställd utomlands hos en norsk arbetsgivare, genom frivillig försäkring anslutas till den norska tilläggs-pensionsordningen. I nu nämnda fall - då alltså arbetstagaren är tilläggs-pensionsförsäkrad i det land, vars medborgare han är och där hans arbets-givare är bosatt eller har sin hemort - omfattas arbetstagaren på grund av sam-ma arbete inte av tilläggs-pensionsförsäkringen i annat nordiskt land.

Såsom av det förenämnda redan framgår, är arbetsgivaren i fall som avses i artikel 5 tredje stycket utan särskilt beslut befriad från försäkrings-skyldighet. Utredning måste dock förebringas om, att förutsättning för befrielse föreligger. Denna utrednings-skyldighet bör anses åvila den, som i annat fall är premiebetalningsskyldig eller alltså i Finland arbetsgivaren. Av honom krävs, att han företer intyg utfärdat av tilläggs-pensionsordningens centralorgan i hemlandet, varav framgår, att ifrågavarande arbetstagare omfattas av tilläggs-pensionsförsäkringen därstädes.

Nämnda intyg utfäras i Finland i allmänhet av Pensions-skyddscentralen. Tilläggs-pensionsordningarnas centralorgan i de övriga nordiska länderna och deras adresser är följande:

Sverige: Riksförsäkringsverket
Tillsynsbyrån
Fack
103 60 STOCKHOLM 3
Sverige

Norge: Rikstrygdeverket
Drammensveien 60
OSLO 2
Norge

Danmark: Arbejdsmarkedets Tillaegspension
Skovledet 93
3400 HILLERØD
Danmark

Island har tillsviare ingen tilläggs-pensionsordning.

Då det är fråga om arbetstagare, som är svenska eller danska medborgare, behöver arbetstagarnas namn inte framgå av intyget, utan det

förslår med ett intyg, varav framgår, att vederbörande lands medborgare, som är anställda hos ifrågavarande arbetsgivare, omfattas av tilläggs pensionsförsäkringen i det land, där intyget är utfärdat. Arbetsgivaren bör givetvis dessutom utreda, vilka av hans arbetstagare är ifrågavarande lands medborgare.

Beträffande norska medborgare är förenämnda enkla intyg inte tillfyllest. Den frivilliga tilläggs pensionsförsäkringen i Norge är nämligen personlig och den kan påbörjas och avslutas när som helst medan arbetsförhållandet fortgår, man kan t. o. m. avtala om att försäkringen träder i kraft retroaktivt. För den skull måste i fråga om norska medborgare fordras intyg, varav framgår arbetstagarnas personuppgifter samt särskilt för varje arbetstagare från vilken tidpunkt och eventuellt också till vilken tidpunkt han omfattas av den norska tilläggs pensionsordningen och när den frivilliga tilläggs pensionsförsäkringen har tecknats.

Pensions skyddscentralen för register över svenska och danska arbetsgivare med här sysselsatta sådana arbetstagare, som inte omfattas av den finska arbets pensionsförsäkringen. Detsamma gäller här sysselsatta norska medborgare med frivillig tilläggs pensionsförsäkring i Norge. För den skull uppmanas pensionsanstalterna att omedelbart insända till Pensions skyddscentralen kopia av varje företett intyg rörande svenska, danska eller norska medborgare. På kopian bör antecknas pensionsanordningsnumret samt, då intyget gäller norsk medborgare, dessutom arbetsgivarens namn.

Bestämmelserna i artikel 5 tredje stycket tillämpas retroaktivt från början av år 1969. Härav följer, att pensionsanstalterna blir skyldiga att återbetala försäkringspremier i sådana fall, då dubbel försäkring förekommit. Dock torde härvidlag böra göras två undantag:

- 1) Om pension redan beviljats och vid dess beräkning beaktats sådan tjänstgöringstid, för vilken arbets pensionsförsäkringen i enlighet med konventionen borde annulleras i efterhand, torde denna omständighet inte kunna anses utgöra tillräckligt skäl för återbrytande av pensionsbeslutet och minskning eller förvägrande av den beviljade pensionen. Under sådant förhållande kan också återbetalning av försäkringspremien ifrågasättas.
- 2) Då meningen varit att förhindra dubbelförsäkring, är det ifråga-

satt, huruvida konventionsbestämmelserna ger rätt att kräva retroaktiv annullering av försäkringsförhållandet på sådan grund, att tilläggspensionsförsäkring i annat land satts i kraft med retroaktiv verkan genom frivillig åtgärd.

Rörande dessa frågor kommer för uppnående av enhetlig praxis att förhandlas med representanter för tilläggspensionsordningarna i de andra nordiska länderna. Resultaten meddelas pensionsanstalterna i sinom tid. Till dess har pensionsanstalterna anledning att låta försäkringspremierna inbestå i dylika fall.

Enligt artikel 5 fjärde stycket kan "vederbörande förvaltningsmyndighet" besluta, "att tredje stycket skall äga motsvarande tillämpning i fråga om lön, som juridisk person i landet betalar till medborgare i annat fördragslutande land, om lönen ger rätt till tilläggspension i sistnämnda land". Med denna bestämmelse åsyftas sådana fall, då landets egen medborgare är anställd hos utländskt dotterbolag till företag i hans hemland. I Finland gäller regeln, att finsk medborgare, som är anställd hos utländskt dotterbolag till finskt företag, omfattas av den finska arbetspensionsförsäkringen. I Sverige gäller, att svenska medborgare anställda hos dotterbolag utomlands, försäkras i Sverige, under förutsättning att det svenska moderbolaget ställer av Riksförsäkringsverket godtagen förbindelse att svara för avgift till försäkringen. I Norge kan landets medborgare, som är sysselsatt vid dotterbolag utomlands, frivilligt anslutas till den norska tilläggspensionsförsäkringen. I dessa fall kan "vederbörande förvaltningsmyndighet" i sysselsättningslandet besluta, att arbetstagaren inte skall omfattas av landets tilläggspensionsförsäkring och att arbetsgivaren inte för denna arbetstagares del skall erlägga tilläggspensionsavgift som svarat mot lönen.

Bestämmelserna i artikel 5 fjärde stycket skiljer sig från tredje styckets bestämmelser speciellt däri, att befrielsen från försäkringskyldighet enligt fjärde stycket förutsätter beslut av "vederbörande förvaltningsmyndighet". Med sådan "förvaltningsmyndighet" skall förstås den anstalt, på vilken det ankommer att avgöra frågor rörande tillämpningsområdet för ifrågavarande tilläggspensionsordning. Denna anstalt är

i Finland	i regel Pensionsskyddscentralen,
i Sverige	Riksförsäkringsverket,
i Norge	Rikstrygdeverket och
i Danmark	Arbejdsmarkedets Tillaegspension.

Arbetsgivaren bör till nämnda anstalt inlämna skriftlig ansökan, till vilken skall fogas intyg om, att ifrågavarande arbetstagare omfattas av sitt hemlands tilläggs pensionsordning. Beträffande intyget gäller i allmänhet, vad ovan sagts i fråga om fall, på vilka artikel 5 tredje stycket skall tillämpas. Det tillägget bör dock göras, att då i Finland sökes om befrielse för svenska medborgare sysselsatta vid härvarande dotterbolag till svenskt företag, bör av intyget framgå, från vilken tidpunkt tilläggs pensionsförsäkringen är i kraft i Sverige och när Riksförsäkringsverket godkänt moderbolagets förbindelse att svara för avgiften till försäkringen.

När Pensionsskyddscentralen beviljar befrielse, meddelar den därom också till den pensionsanstalt, där ifrågavarande arbetsgivare anordnat pensionskydd för sina anställda.

I det till konventionsändringen anslutna slutprotokollet har under punkt 3 ytterligare införts en bestämmelse om, att "de högsta förvaltningsmyndigheterna kan komma överens om särskilda regler till undvikande av att avgift eller bidrag till allmän pensionering utgår för en och samma inkomst i mer än ett fördragsslutande land". Med "de högsta förvaltningsmyndigheterna" förstås ländernas socialministerier. Om dylika specialregler har ännu inte överenskomits.

C. Pensionsrättens innehåll och förutsättningarna för utfående av pensionen

I förenämnda artikel 5 ingår bestämmelser om, när en medborgare i ett fördragsslutande land intjänar rätt till tilläggs pension i ett annat fördragsslutande land. I artikel 5 a åter bestäms, hurudan den intjänade pensionsrätten bör vara. Pensionen skall utgå på samma villkor och enligt samma regler som för landets egna medborgare. Det utsägs speciellt, att pensionen inte får påverkas av, att vederbörande vare sig före eller efter pensionsfallet eller pensionens beviljande bosatt sig i annat fördragsslutande land än det, där pensionsrätten intjänats.

Dessa bestämmelser medför inga ändringar i den finska arbetspensionsordningen, där utlänningarna i ifrågavarande hänseende redan tidigare varit fullt jämställda med finska medborgare. Däremot innebär artikel 5 a, att pensions-

rätten för medborgare i de nordiska länderna förbättras i den svenska och den norska tilläggs pensionsordningen. Detsamma gäller förutsättningarna för utfående av pension, i fråga om vilka i den norska tilläggs pensionsordningen ingår vissa begränsningar rörande utländska medborgare.

D. Samordning av tilläggs pensioner som utgår från olika länder

I artikel 5 b första stycket ingår den huvudregeln, att tilläggs pension för medborgare i fördragsslutande land kan inte indragas eller nedsättas på grund av att vederbörande är berättigad till tilläggs pension från mer än ett av de fördragsslutande länderna. Någon allmän samordning av tilläggs pensioner från de olika länderna verkställs således inte, utan regeln är, att tilläggs pensionen beviljas i varje land oberoende av eventuellt beviljade tilläggs pensioner i de andra länderna.

Från nämnda huvudregel görs likväl ett undantag. I den finska, svenska och norska tilläggs pensionsordningen beaktas vid beviljande av invalid- och familjepension under vissa förutsättningar den arbetsinkomst, som den invalidiserade personen eller familjepensionens förmånsåtagare hade intjänat under tiden mellan pensionsfallet och pensionsålderns uppnående, ifall pensionsfallet inte hade inträffat. Ifall sådana förutsättningar för beaktande av framtida arbetsinkomst föreligger samtidigt i flere fördragsslutande länder, skall enligt artikel 5 b andra stycket den framtida arbetsinkomsten beaktas endast i det land, där den försäkrade senast före pensionsfallet haft förvärvsinkomst. Det kan inträffa, att den försäkrade senast haft förvärvsinkomst samtidigt i två länder. Detta gäller speciellt invånare i gränstrakterna. I sådana fall skall den framtida arbetsinkomsten beaktas i det land, där den försäkrade haft sin huvudsakliga sysselsättning.

Den danska tilläggs pensionsordningen omfattar endast rätt till ålderspension, varför där beviljad tilläggs pension inte kan bli föremål för ovan nämnd samordning.

I Sverige är förutsättningarna för beaktande av framtida arbetsinkomst

- a) att den försäkrade vid tidpunkten för pensionsfallet var sjukförsäkrad i Sverige och att han vid nämnda tidpunkt var eller borde

ha varit placerad lägst i den sjukpenningklass, som svarar mot en årsinkomst av förvärvsarbete uppgående till det vid årets ingång gällande basbeloppet; eller

- b) att den försäkrade tillgodoräknats pensionspoäng för minst tre av de fyra år, som närmast föregått det år då pensionsfallet inträffar

Basebeloppet i Sverige utgjorde senaste januari 6 000 svenska kronor.

I Norge är motsvarande förutsättningar, att den försäkrade vid tidpunkten för pensionsfallet

- a) hade en i Norge pensionsberättigande förvärvsinkomst motsvarande en årlig inkomst minst lika stor som "grunobeløpet"; eller
- b) tillgodoräknats "pensjonspoeng" för det närmast föregående kalenderåret; eller
- c) tillgodoräknats "pensjonspoeng" för minst tre av de närmast föregående fyra kalenderåren.

Det norska "grunobeløpet" utgör för närvarande 6 800 norska kronor.

Bestämmelserna i artikel 5 b andra stycket medför vissa tolkningsproblem. Förhandlingarna om lösningen av dessa samt om de praktiska åtgärder bestämmelserna förutsätter är ännu inte slutförda. Tillsvdare är förfarandet följande.

a. Förfrågningar rörande rätt till pension

Då fråga är om pension, vid vars beräkning kommande tid eller framtida inkomst kan bli beaktad, och om den som söker invalidpension eller familjepensionens förmånsåttare är finsk medborgare eller medborgare i annat nordiskt land och av pensionshandlingarna framgår, att han under året för pensionsfallet eller under någotdera av de två omedelbart föregående kalenderåren vistats i Sverige eller i Norge, bör före avgörandet göras förfrågan hos tilläggs pensionsordningens centralorgan i ifrågavarande land, i Sverige hos Riksförsäkringsverket och i Norge hos Rikstrygdeverket, huruvida den försäkrade där har rätt till sådan tilläggs pension, vid vars beräkning den framtida inkomsten beaktas. I jakande fall utreds samtidigt, från vilketdera landets tilläggs pension skall göras i artikel 5 b andra stycket förutsatt avdrag.

Pensionsanstalterna kan själva göra ovan avsedda förfrågan. Enär tillämpningen av artikel 5 b andra stycket är förknippad med vissa ännu inte utredda tolkningsfrågor, vore det likväl önskvärt, att förfrågningarna åtminstone i begynnelseskedet görs genom Pensionskyddscentralens förmedling. Till Pensionskyddscentralen bör härvid meddelas följande uppgifter:

- 1) pensionssökandens och i familjepensionsfall också förmånslåtarens noggranna personuppgifter, även medborgarskap;
- 2) pensionssökandens nuvarande adress, om han är bosatt i annat nordiskt land;
- 3) tidpunkten för pensionssökandens eller förmånslåtarens senaste i Finland pensionsberättigande arbetsförhållandes eller företagarverksamhets begynnelse och avslutning;
- 4) uppgifter om pensionssökandens eller förmånslåtarens vistelse i annat nordiskt land, i vilket land, under vilken tid samt om möjligt på vilken ort och i vilken arbetsgivares tjänst; samt
- 5) i invalidpensionsfall uppgift om sjukdom, lyte eller skada som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten samt invaliditetens begynnelse-tidpunkt.

b. Meddelanden om pensioner som beviljats medborgare i andra nordiska länder

Det är antagligt, att man i varje nordiskt land upprättar register över sådana landets medborgare, som beviljats tilläggspension i annat nordiskt land. Pensionsanstalterna uppmanas därför att anteckna pensionstagarens och i familjepensionsfall även förmånslåtarens medborgarskap på pensionsfallskortet. Anteckningen görs endast då av ämbetsbeviset eller av annan handling framgår, att vederbörande är medborgare i annat nordiskt land än Finland, men under denna förutsättning antecknas medborgarskapet även i sådana fall, då vederbörande beviljats ålderspension eller sådan invalid- eller familjepension, vid vars beräkning framtida inkomst inte beaktats. Medborgarskapet anges genom att framför ifrågavarande pensionstagares eller förmånslåtarens släktnamn, därifrån avskild genom ett snedstreck (t.ex. S / Karlsson), anteckna en bokstav kännetecknande hans medborgarskap. Bok-

staven utgör

för svensk medborgare	S
för norsk medborgare	N
för dansk medborgare	D
för isländsk medborgare	I

Pensionsskyddscentralen överför uppgifterna rörande på detta sätt angivna personer i ett särskilt register, varifrån de vid behov meddelas vidare till pensionsmyndigheterna i vederbörandes hemland.

I artikel 5 b tredje stycket ingår bestämmelser för sådana fall, att samordningen i enlighet med artikel 5 andra stycket försätter pensionstagaren i en sämre ställning än den han hade haft, om han erhållit ifrågavarande pension endast från ett av länderna. Låt oss antaga t. ex. att den finska arbetspensionen utan ovan avsedda samordning vore 600 mk i månaden, men av pensionen utbetalas endast 200 mk, enär pensionstagaren på grund av sin invaliditet uppbär från Sverige sådan tilläggspension, där den framtida förvärvsinkomsten tagits i beaktande. Den svenska tilläggspensionens belopp motsvarar låt oss säga 300 mk i månaden. Vederbörande erhåller då i tilläggspension sammanlagt 500 mk i månaden eller 100 mk mindre än han hade erhållit enbart från Finland, om honom inte hade beviljats tilläggspension i Sverige. I dylika fall skall från det land, där pensionen minskats i enlighet med artikel 5 b andra stycket, årligen utges tillägg till pensionen, motsvarande skillnaden mellan tilläggspension, beräknad uteslutande enligt landets lagstiftning, och den sammanlagda tilläggspension som de facto utbetalats från de nordiska länderna. I ovan nämnda exempelfall skulle alltså från Finland utges årligt tillägg, vars belopp vore $12 \cdot 100 \text{ mk} = 1\,200 \text{ mk}$.

Ovan avsedda årliga tillägg utbetalas i efterskott. Beträffande tillägget meddelar Pensionsskyddscentralen senare närmare uppgifter.

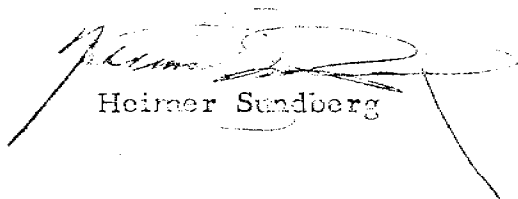
E. Ändringarnas ikraftträdande

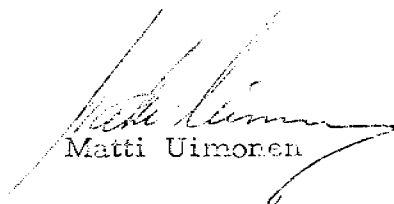
De nya bestämmelserna i trygghetskonventionen skall i allmänhet lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1969, från vilken tidpunkt de också tillämpas vid beräkning av pension på grund av pensionsrätt, som intjänats där-

förrinnan. Likväl skall artikel 5 b andra stycket inte gälla pensionsfall, som inträffat före den 1 januari 1970. Detta innebär, att

- a. de nya bestämmelserna om förutsättningarna för intjänande av tilläggspension tillämpas på inkomst, som erhållits år 1969 eller senare;
- b. de nya bestämmelserna till förhindrande av dubbel tilläggspensionsförsäkring tillämpas på inkomst, som erhållits år 1969 eller senare;
- c. de nya bestämmelserna om pensionsrättens innehåll och om förutsättningarna för utfående av pension tillämpas från början av år 1969 och härvid även på tidigare intjänad och t.o.m. på tidigare beviljad pension (denna omständighet har betydelse närmast i Sverige och Norge); samt
- d. de nya bestämmelserna om samordning tillämpas endast på pensionsfall, som inträffat efter år 1969.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Heimer Sundberg

Matti Uimonen

Bilagor: kopior av författningssamlingen nr 205/70
och fördragsserien nr 12/70.

J. HS. Ka

Asetus

Pohjoismaiden välisen sosiaaliturvasopimuksen muuttamisesta johtuvista poikkeuksista eräisiin lakeihin.

Annettu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 1970.

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään työntekijäin eläkelain 9 a §:n, sellaisena kuin se on 21 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa laissa (192/69), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (691/68), merimieseläkelain 64 a §:n, sellaisena kuin se on 21 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa laissa (194/69), kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 19 a §:n, sellaisena kuin se on 21 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa

laissa (193/69), ja 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 28 §:n 2 momentin nojalla, että sanottujen lakien säännöksistä saa poiketa Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken näiden maiden välillä 15 päivänä syyskuuta 1955 sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1969 tehdyn sopimuksen edellyttämällä tavalla.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 1969 lukien.

Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 1970.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *A.-L. Tiekso*

Nr 205.

Förordning

om undantag från vissa lagar, förorsakade av en ändring av konventionen mellan de nordiska länderna om social trygghet.

Given i Helsingfors den 27 februari 1970.

På föredragning av social- och hälsovårdsministeren stadgas, med stöd av 9 a § lagen om pension för arbetstagare, sådan denna paragraf lyder i lagen den 21 mars 1969 (192/69), 1 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, sådan denna paragraf lyder i lagen den 20 december 1968 (691/68), 64 a § lagen om sjömanspensioner, sådan denna paragraf lyder i lagen den 21 mars 1969 (194/69), 19 a § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare, sådan denna paragraf lyder i lagen

den 21 mars 1969 (193/69), och 28 § 2 mom. lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66), att undantag från stadgandena i sagda lagar får göras på sätt som förutsättes i den mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige den 2 december 1969 ingångna överenskommelsen om ändring av den mellan dessa länder den 15 september 1955 avslutade konventionen om social trygghet.

Denna förordning tillämpas räknat från den 1 januari 1969.

Helsingfors den 27 februari 1970.

Republikens President

URHO KEKKONEN

Social- och hälsovårdsminister *A.-L. Tiekso*

N:o 12.

Asetus

Pohjoismaiden välisen sosiaaliturvasopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän pöytäkirjan voimaansaattamisesta.

Annettu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 1970.

Sitten kun sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken näiden maiden välillä sosiaaliturvasta 15 päivänä syyskuuta 1955 tehdyn sopimuksen (SopS 23/56) muuttamisesta ja siihen liittyvä pöytäkirja on allekirjoitettu 2 päivänä joulukuuta 1969, Suo-

men puolesta ratifioitu ja kaikkien Pohjoismaiden hallitusten ratifioimiskirjat talletettu Tanskan ulkoasiainministeriöön, säädetään ulkoasiainministerin esittelystä, että sopimus ja siihen liittyvä pöytäkirja ovat voimassa niin kuin siitä on sovittu.

Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 1970.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ulkoasiainministeri *Abti Karjalainen*

Nr 12.

Förordning

om bringande i kraft av överenskommelsen om ändring av konventionen mellan de nordiska länderna om social trygghet och ett därtill anslutet protokoll.

Given i Helsingfors den 27 februari 1970.

Sedan överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om ändring av konventionen den 15 september 1955 mellan dessa stater om social trygghet (Fördr. ser. 23/56) och ett därtill anslutet protokoll undertecknats den 2 december 1969, för Finlands del ratificerats och alla nordiska län-

ders regeringars ratifikationsinstrument deponerats hos Danmarks utrikesministerium, stadgas på föredragning av ministern för utrikesärendena, att överenskommelsen och det därtill anslutna protokollet är i kraft såsom därom avtalats.

Helsingfors den 27 februari 1970.

Republikens President

URHO KEKKONEN

Minister för utrikesärendena *Abti Karjalainen*

SOPIMUS

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken näiden maiden välillä 15 päivänä syyskuuta 1955 sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen muuttamisesta

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset, jotka 15 päivänä syyskuuta 1955 ovat tehneet sopimuksen sosiaaliturvasta, ovat sopineet sanotun sopimuksen 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c ja 5 artiklojen muuttamisesta sekä uusien 5 a ja 5 b artiklojen lisäämisestä 5 artiklan jälkeen seuraavaa:

2 artikla

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaisiin yleisiin invalidieläke-etuuksiin, jotka eivät määräydy työansion tai maksun perusteella,

jos hän välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut maassa vähintään kolme vuotta taikka,

jos hän välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on vähintään yhden vuoden oleskellut maassa ja tämän oleskelunsa aikana on vähintään yhden vuoden ajan ollut ruumiillisesti ja henkisesti kykenevä säännölliseen ansiotyöhön.

Sopimusmaassa pysyvästi asuvalla toisen sopimusmaan kansalaisella on samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin ensiksi mainitun maan omilla kansalaisilla oikeus saada tekojäseniä ja muita apuvälineitä sekä sairaanhoitoa, jälkihoitoa ja työhuoltoa.

3 artikla

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaiseen yleiseen perhe-eläkkeeseen lisäetuuksineen sekä leskille, joilla on lapsia,

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark om ändring av konventionen mellan samma stater den 15 september 1955 om social trygghet

Regeringarna i Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark, vilka den 15 september 1955 slutit en konvention om social trygghet, har överenskommit, att artiklarna 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c och 5 i nämnda konvention skal erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges samt att i konventionen skall närmast efter artikel 5 införas två nya artiklar, betecknade artikel 5 a och artikel 5 b, av den lydelse nedan anges.

Artikel 2

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådana allmänna invalidpensionsförmåner, som icke beräknas på grundvalen av förvärvsinkomst eller avgift,

om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om förmån inlämnats eller,

om vederbörande vistats i landet minst ett år innan ansökan om förmån inlämnats och under detta uppehåll i landet i minst ett år varit fysiskt och psykiskt i stånd till att utöva ett normalt förvärvsarbete.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är stadigvarande bosatt i ett annat av länderna, är under samma villkor och enligt samma regler som sistnämnda lands egna medborgare berättigad att erhålla proteser och andra hjälpmedel samt att bli delaktig av sjukvårds- och eftervårds- ävensom arbetsvårdande åtgärder.

Artikel 3

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna

suoritettaviin sellaisiin avustuksiin, jotka eivät määräydy työansion tai maksun perusteella,

jos vainaja välittömästi ennen kuolemantapausta oli keskeytymättä oleskellut viimeksi mainitussa maassa vähintään kolme vuotta tai tästä maasta saanut 2 artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettua invalidieläke-etuutta, kuitenkin edellyttäen, että jälkeenjäänyt kuolemantapauksen sattua asui sanotussa maassa tai,

jos jälkeenjäänyt itse välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut viimeksi mainitussa maassa vähintään kolme vuotta.

4 artikla

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaiseen yleiseen vanhuuseläkkeeseen lisäetuksiineen, joka ei määräydy työansion tai maksun perusteella, jos hän välittömästi ennen vanhuuseläkehakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut maassa vähintään kolme vuotta.

Jos asianomainen oleskelumaassa saa 2 ja 3 artiklassa mainittua etuutta, on hänellä, riippumatta oleskeluajan pituudesta, oikeus saada sellaisen etuuden sijaan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu vanhuuseläke samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla.

4 a artikla

Milloin 2, 3 ja 4 artikloissa tarkoitettu eläke sopimusmaan lainsäädännön mukaan lasketaan sen ajan perusteella, jonka asianomainen on ollut maassa vakuutettu, on aika, jonka siellä asuva sopimusmaan kansalainen on oleskellut muussa kuin ensiksi mainitussa sopimusmaassa, luettava hänelle vakuutusajaksi niin pian kuin 2, 3 tai 4 artiklassa mainittu oleskeluaika on kulunut loppuun. Oleskeluaika luetaan kuitenkin vakuutusajaksi vain sikäli kuin se olisi ollut vakuutusaikaa, jos asianomainen olisi oleskellut ensiksi mainitussa maassa.

4 b artikla

Jos sopimusmaan kansalainen, joka saa 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitettua eläkettä, muuttaa sopimusmaasta toiseen, säilyttää hän oikeutensa eläkkeeseen, kunnes hän saavuttaa oikeuden saada hakemuksesta vastaava eläke viimeksi

medborgare berättigad till sådan allmän familjepension med tilläggsförmåner och sådant bidrag till änkor och änklingar med barn, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift,

om den avlidne vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år före dödsfallet eller från detta land åtnjöt sådan invalidpensionsförmån som avses i artikel 2 första stycket, allt dock under förutsättning, att den efterlevande vid dödsfallet var bosatt i nämnda land eller,

om den efterlevande maken själv vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om sådan förmån göres.

Artikel 4

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådan allmän ålderspension med tilläggsförmåner, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift, om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om ålderspension göres.

Åtnjuter vederbörande från vistelselandet förmån som nämnts i artiklarna 2 och 3, äger han utan hänsyn till vistelsetidens längd få sådan förmån ersatt av ålderspension, som nämnts i första stycket, på samma villkor och enligt samma regler som vistelselandets egna medborgare.

Artikel 4 a

Beräknas pension som avses i artiklarna 2, 3 och 4 enligt fördragsslutande lands lagstiftning på grundval av försäkringstid i landet, skall för där bosatt medborgare i fördragsslutande land vistelsetid i annat fördragsslutande land än det förstnämnda räknas såsom försäkringstid, så snart vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. Vistelsetid skall dock medräknas endast i den mån försäkringstid skulle ha förelegat, om vistelsen ägt rum i förstnämnda land.

Artikel 4 b

Flyttar medborgare i fördragsslutande land, vilken uppbär pension av det slag som avses i artikel 2, 3 eller 4, från ett sådant land till ett annat bibehåller han sin rätt till pension

mainitusta maasta tai, jos tällainen eläke viimeksi mainitun maan lainsäädännön mukaan laskeaan vakuutusajan perusteella, ainakin siihen saakka kun 2, 3 tai 4 artiklassa mainittu oleskeluaika on kulunut loppuun. Jälkimmäisessä tapauksessa vähennetään siitä maasta tulevaa eläkettä, josta muutto on tapahtunut, sitä tämän laatuista eläkettä vastaavalla määrällä, johon asianomainen on oikeutettu oleskelumaassa sen lainsäädännön mukaan.

Jos asianomainen muuttaa kotimaahansa, menettää hän kuitenkin oikeuden 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetun laatuiseen eläkkeeseen viimeistään kun hän on saavuttanut kotimaassa voimassa olevan eläkeiän.

Jos jollakulla sen mukaan kuin ensimmäisessä kappaleessa on määrätty, on oikeus saada 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua eläkettä maasta, josta hän on muuttanut, lakkaa tämä oikeus viimeistään kolmen vuoden kuluttua muutosta.

4 c artikla

Mikäli asianomaisella jo sopimusmaan lainsäädännön mukaan on oikeus tästä maasta nostaa 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetun laatuista eläkettä oleskellessaan toisessa maassa, ei 4 b artiklasta aiheudu tämän oikeuden lakkaaminen. Eläkkeestä on kuitenkin vähennettävä sitä eläkettä vastaava määrä, johon asianomainen on oikeutettu oleskelumaassa sen lainsäädännön mukaan.

5 artikla

Sopimusmaan kansalainen saavuttaa toisessa sopimusmaassa asuessaan oikeuden lisäeläkkeeseen samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin maan omat kansalaiset. Lisäeläkkeellä tarkoitetaan sellaista yleistä eläkettä, joka määräytyy työansion tai maksun perusteella.

Jos sopimusmaan kansalainen sopimusmaassa asuessaan tekee toisen palveluksessa työtä toisessa sopimusmaassa, tuottaa työstä saatu tulo hänelle oikeuden lisäeläkkeeseen siinä maassa, missä hän on työssä, niin kuin hän asuisi siellä edellyttäen, että häntä verotetaan tästä tulosta siinä maassa, missä työ on tehty. Työssäoloon sopimusmaassa rinnastetaan palvelu asianomaisen maan lipun alla kulkevassa laivassa.

Jos joku, joka toisen palveluksessa tekee työtä sopimusmaassa, saa palkkansa toisessa

till dess han uppfyller villkoren för rätt att efter ansökan, erhålla motsvarande pension från sistnämnda land eller, om sådan pension enligt sistnämnda lands lagstiftning beräknas på grundval av försäkringstid, åtminstone till dess vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. I sistnämnda fall minskas pensionen från utflyttningslandet med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

Flyttar vederbörande till sitt hemland förlorar han dock rätten till pension av det slag, som avses i artikel 2, 3 eller 4, från utflyttningslandet senast när han uppnår den i hemlandet gällande pensionsåldern.

Har någon i enlighet med vad i första stycket föreskrives, rätt att erhålla i 2 eller 3 artikeln avsedd pension från utflyttningslandet, upphör denna rätt senast när tre år förflutit sedan flyttningen ägde rum.

Artikel 4 c

Föreligger redan enligt fördragsslutande lands lagstiftning rätt att från det landet uppbära pension av det slag som avses i artikel 2, 3 eller 4, i annat land, skall artikel 4 b icke medföra, att denna rätt upphör. Pensionen skall dock minskas med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

Artikel 5

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är bosatt i ett annat av länderna, intjänar där rätt till tilläggs pension på samma villkor och enligt samma regler som landet egna medborgare. Med tilläggs pension förstås sådan allmän pension som beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift.

Utför medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, när han är bosatt i ett sådant land, arbete som anställd i ett annat av länderna, ger inkomsten av arbetet rätt till tilläggs pension i sysselsättningslandet som om han var bosatt där, under förutsättning att inkomsten beskattas i sysselsättningslandet. Med anställning i ett av länderna jämställs anställning på fartyg, som för vederbörande lands flagga.

sopimusmaassa asuvalta tai siellä kotipaikan omaavalta työnantajalta, ja palkka tuottaa hänelle oikeuden lisäeläkkeeseen viimeksi mainitusta maasta, ei tällainen palkka ensimmäisen ja toisen kappaleen määräyksistä huolimatta tuota vastaavaa oikeutta siinä maassa, missä hän on työssä. Tällaisessa tapauksessa ei työnantajan ole suoritettava palkkaa vastaavaa vakuutusmaksua siinä maassa, missä työ tehdään.

Sopimusmaan asianomainen hallintoviranomainen voi päättää, että kolmatta kappaletta on vastaavasti sovellettava palkkaan, jonka siinä maassa oleva oikeushenkilö maksaa toisen sopimusmaan kansalaiselle, mikäli palkka tuottaa oikeuden lisäeläkkeeseen viimeksimainitussa maassa.

5 a artikla

Sopimusmaan kansalainen, joka toisessa sopimusmaassa on saavuttanut oikeuden lisäeläkkeeseen, saa tämän eläkkeen viimeksi mainitusta maasta samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin maan omat kansalaiset. Eläkkeen maksamiseen ei saa vaikuttaa se, että asianomainen asuu toisessa sopimusmaassa kuin siinä, missä eläkeoikeus on saavutettu.

5 b artikla

Sopimusmaan kansalaiselta ei muutoin kuin toisessa kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa saa lakkauttaa tai vähentää eläkettä sillä perusteella, että asianomainen on oikeutettu lisäeläkkeeseen useammasta kuin yhdestä sopimusmaasta.

Mikäli ne ehdot, jotka koskevat lisäeläkkeen määräytymistä sen oletetun eläkeoikeuden mukaan, joka vakuutetulla olisi ollut, jollei eläketapahtumaa olisi sattunut, on täytetty useamman kuin yhden sopimusmaan lainsäädännön mukaan, on tällaisen määräämisen tapahduttava vain siinä maassa, missä vakuutetulla ennen eläketapahtumaa on viimeksi ollut ansiotuloa. Jollei voida ratkaista, missä maassa vakuutetulla on ennen eläketapahtumaa viimeksi ollut ansiotuloa, on eläke määrättävä siinä maassa, missä hänellä ennen eläketapahtuman sattumista on viimeksi ollut pääasiallinen työpaikkansa.

Mikäli sopimusmaasta annettava yhdistetty lisäeläke on pienempi kuin se lisäeläke, joka olisi saatu jostain sopimusmaasta, jos eläke olisi määrätty yksinomaan tuon maan lainsäädännön mukaisesti, on tästä maasta vuosittain annettava eläkkeeseen täydennys, joka

Uppbär någon, som utför arbete såsom anställd i ett fördragsslutande land, sin lön från arbetsgivare eller företag, som är bosatt eller har sitt säte i ett annat av länderna, och ger lönen rätt till tilläggspension i sistnämnda land, skall utan hänsyn till bestämmelserna i första och andra styckena lönen icke ge motsvarande rätt i sysselsättningslandet. I sådant fall skall arbetsgivaren icke i sysselsättningslandet erlagga avgift som svarar mot lönen.

Vederbörande förvaltningsmyndighet i fördragsslutande land kan besluta, att tredje stycket skall äga motsvarande tillämpning i fråga om lön, som juridisk person i landet betalar till medborgare i annat fördragsslutande land, om lönen ger rätt till tilläggspension i sistnämnda land.

Artikel 5 a

Har medborgare i ett av de fördragsslutande länderna intjänat rätt till tilläggspension i ett annat av länderna utgår pension från sistnämnda land på samma villkor och enligt samma regler som för landets egna medborgare. Pensionen får icke påverkas av att vederbörande är bosatt i ett annat fördragsslutande land än det där pensionsrätten intjänats.

Artikel 5 b

För medborgare i fördragsslutande land kan tilläggspension, utom i fall som avses i andra stycket, icke indragas eller nedsättas på grund av att vederbörande är berättigad till tilläggspension från mer än ett av de fördragsslutande länderna.

Äro enligt lagstiftningen i mer än ett av de fördragsslutande länderna de villkor uppfyllda, som gälla för att tilläggspension skall beräknas på grundval av antagande om pensionsrätt, som den försäkrade skulle ha intjänat om pensionsfallet icke inträffat, skall sådan beräkning äga rum endast i det av länderna där den försäkrade senast haft förvärvsinkomst före pensionsfallet. Kan det icke avgöras i vilket av länderna den försäkrade senast före pensionsfallet haft förvärvsinkomst, skall beräkningen äga rum i det land där han senast före pensionsfallet haft sin huvudsakliga sysselsättning.

Blir på grund av andra stycket den sammanlagda tilläggspension, som utges från de fördragsslutande länderna, lägre än den tilläggs-

vastaa tuon maan lainsäädännön mukaisesti yksinomaan lasketun ja edellä mainitun yhdistetyn eläkkeen välistä erotusta.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Tanskan ulkoasiainministeriöön.

Sopimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969. Uusia määräyksiä sovelletaan myös laskettaessa eläkettä ennen sanottua ajankohtaa saavutetun eläkeoikeuden perusteella. Kuitenkaan ei 5 b artiklan toinen kappale koske eläketapahtumaa, joka on sattunut ennen 1 päivää tammikuuta 1970.

Sopimus on 15 päivänä syyskuuta 1955 tehdyn sopimuksen erottamaton osa eikä sitä sen vuoksi voida erikseen irtisanoa.

Sopimus on säilytettävä Tanskan ulkoasiainministeriön arkistossa, ja on ministeriön toimittava siitä oikeaksi todistetut jäljennökset kullekin sopimusmaan hallitukselle.

Edellä olevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kööpenhaminassa 2 päivänä joulukuuta 1969 yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jossa ruotsiksi on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

P. K. Tarjanne

pension, som skulle ha utgått från ett av länderna, om pensionen beräknats utslutande efter det landets lagstiftning, skall från detta land årligen utges tillägg till pensionen, motsvarande skillnaden mellan tilläggspension, beräknad utslutande enligt landets lagstiftning, och den förutnämnda sammanlagda tilläggspensionen.

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna deponeras i danska utrikesministeriet.

Överenskommelsen länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1969. De nya bestämmelserna äger tillämpning även i fråga om beräkning av pension på grund av pensionsrätt, som intjänats före ikraftträdandet. Dock skall artikel 5 b andra stycket icke gälla pensionsfall som inträffat före den 1 januari 1970.

Överenskommelsen utgör en integrerande del av konventionen den 15 september 1955 och kan därför icke uppsägas särskilt.

Överenskommelsen skall vara deponerad i det danska utrikesministeriets arkiv och bestyrkta avskrifter skall av det danska utrikesministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande ländernas regeringar.

Till bekräftelse härav har respektive fullmäktige undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn i ett exemplar på finska, isländska, norska, svenska och danska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, den 2 december 1969.

P. K. Tarjanne